

Roar Voll – bonde og ulveskræmmer ...

Det er noen ganger mennesker bare "forsvinner", som dugger for solen. Roar Voll var landslagsspiller på 80-tallet, både i junior og åpen klasse. Han var et av de største talentene vi hadde sett noen gang, men plutselig hørte vi ikke noe fra den kanten mer. Vi visste han var i live, for han har vært medlem i Ekspertklubben i BIN i alle disse årene. Et eller annet sted i Østerdalen hadde han visstnok gravd seg ned, og det måtte en annen utflytta østerdøling til, Nils Kvangraven, for å spa Roar Voll ut av hula.

Av Snorre Aalberg

Da jeg sendte en forespørsel om et lite intervju i forbindelse med serien "Hvor ble de av?", var det ja med en gang. Det varte og rakk før jeg fikk dokumentet tilbake, men da det kom skjønnte jeg at Roar ikke hadde forandre seg mye fra den tiden jeg selv kjente han som student i Trondheim. Grundig, gjennomtenkt og ingenting overlatt til tilfeldighetene. Jeg har måtte kortet en god del i det han har sagt og skrevet. Hvis ikke måtte denne bulletinen vært et dobbelnummer.

Ungdomsmiljøet på Sunndalsøra han jeg tatt opp før i en prat med Ulf Tundal. Der snakker vi om det unike bridgemiljøet som var på Sunndalsøra på 80-tallet, så jeg starter med nesten det samme spørsmålet som jeg stilte Ulf.

- *Har du noen tanker om hva det var dere lyktes med der og hva det var som gjorde at dere ble*

både så mange og så flinke...

Er det noen tanker og ideer herfra som vi kan bruke i rekrutterings-arbeidet i dag ?

På Sunndalsøra var vi mange i omtrent samme aldersgruppe som begynte med bridge samtidig (Jan Roger Strømsvåg,

Asbjørn Kindsbekken, Jostein Ovrud, Geir Morten Skar,

(Pål Rønning, Atle Grefstad, Ole Edvin Stavne for å nevne noen). Noen var litt eldre enn andre, men vi klarte å skape et ungdomsmiljø der vi hadde mye moro sammen. Den interne kniving var nok også et moment som dreiv oss framover.

Før jeg flyttet fra Mo i Rana i 1976 hadde jeg som 13-åring gått et bridgekurs der. Jeg ble ikke umiddelbart bitt av basillen,

men da jeg kom til Sunndalsøra og traff andre som spilte kort, var det bare å finne fram kurspapirene mine. Jeg gikk i klasse med blant andre Ulf Tundal, Klaus Dalager, Svein Kåre Sund og Helge Meisingseth. Vi bodde i nærheten av hverandre og spilte mye kort på kveldstid.

Den gangen var det A, B og C-pulje i klubben og vi startet i den laveste alle sammen. Ole Berset, som er 4 år yngre, gikk også i en skoleklasse med mange andre som etter hvert begynte å interessere seg for bridge. Det at vi hadde jevnaldrende å "krige" med var nok en av grunnene til at vi ble så engasjerte.

På videregående kom Bjørn Olav Ekren i samme klasse som oss. Vi spilte bridge i hver matfri, og da kan en trygt si vi var bitt av basillen. Ulf og Bjørn Olav spilte vanligvis sammen mot Klaus og meg.

- *Du var tidlig veldig flink, husker jeg. Hvor gammel var du da du begynte å spille aktivt og når tok du dine første premier ?*

Jeg begynte å spille med Klaus Dalager, og vi spilte juniorturneringer sammen de første årene. Så spurte en av de beste spillerne i klubben, Arnold Holmeide, om jeg ville spille med ham. Det lærte jeg mye av. Vi spilte sammen helt til jeg flyttet til Trondheim.

Turneringer begynte jeg å spille da jeg var 16 år. Min første turnering var julecup på Oppdal med Egil Samuelsen. Hvordan vi klarte å vinne den turneringa skjønner jeg ennå ikke. Alt vi gjorde ble riktig. Jeg var såpass fersk bridgespiller at jeg ikke skjønnte at jeg skviste motspillerne (jeg sa de kasta feil!).

Ulf har jeg stort sett alltid spilt imot selv om vi har gått 5 år i samme klasse, men vi har da spilt ei turnering sammen i Rindal. Faktisk vant vi den. Det ble bare sånn at

noen spilte en med og andre spilte en mot. Så vidt jeg vet har jeg heller ikke spilt turnering med Bjørn Olav.

- *Du var med å dominere Juniorbriden på 80-tallet. For de som er født en liten generasjon for seint, fortell litt om hvordan det var å være junior den gangen*

I 1979-1984 var det kvalifiseringer til NM junior, og *mange* aktive spillere. Finalen i Junior-NM var på 46 par, men det var mange ganger så mange spillere som hadde vært med i kvalifiseringa!! I dag er det vel fri påmelding og 25 par eller noe!??

Jeg husker også at vi i Trondheim hadde et godt sosialt miljø, selv om Studentenes BK hadde problemer med klubbkvelder. Det ble spilt så mye kort andre steder at selve klubbespillinga ble nedprioritert. Senere i livet har jeg erfart at bridge er en god hobby da du lett kommer inn i nye miljøer når en flytter.

- *Så flytta du til Trondheim og etablerte deg med en gang i miljøet rundt Studentenes BK. Er det noen ting du husker tilbake på med ekstra gode minner fra denne tida?*

Livet er jo en rekke av tilfeldigheter. Før jeg flytta til Trondheim hadde jeg avtalt å spille med Tore Trondsen ("haien" som han også ble kalt.). Jeg skulle begynne på fysikklinja på NTH, og på bussen til NTH kommer jeg i prat med en annen dresskledd som også skulle starte på NTH. Det viste seg å være Jon Andreas Støvneng, som også begynte på fysikklinja. Det gikk 2 år før vi spilte fast sammen.

- *Jeg husker at du ble Norgesmester i 1985 (stemmer ikke det ?) sammen med Jon Andreas Støvneng. Dere var også på landslaget i denne perioden. Har du noen tanker om hva det er som skiller briden i dag fra den dere spilte ? Kanskje var dere individuelt minst like gode, men systemer har utviklet seg ?*

Med Jon Andreas begynte en mer metodisk trening på bridge. Vi lærte programmering i løpet av første året, og laget vårt eget dataprogram for å skrive ut og lage meldetreningshender. Så hadde vi med oss

100 spill hjem som vi meldte og så byttet vi på skolen neste dag. Vi spilte et naturlig system som vi skrev ned, og det er ikke så mange endringer den dag i dag. Noen nye konvensjoner, men ellers er mye det samme.

Jeg tror nok at det i dag med BBO er mye bedre muligheter for å trene system enn vi hadde. I dag er det også mange flere gode spillere, og det dokumenteres jo når verdensmestrene våre ikke klarer å vinne 1.divisjon. Jeg har selv spilt på BBO med Nils Kåre for å trene til NM, og vi har fått mye juling der. Nivået er jevnt over mye høyere nå.

- *Nå vet jeg ikke akkurat hvilket år du la bridgeskoene på hylla, men det kan du sikkert fortelle meg. Jeg tipper det var både studier, jobb og familie som tok plassen? Fortell litt hva du har bedrevet med de siste par tiårene...*

Etter Trondheim og forsvaret ble det jobb i Oslo. Da hadde jeg ikke tid til å spille så mye som før, og bridgen ble mer sosial for meg. I 1990 flyttet jeg til Hamar og i 1992 til Østerdalen. Inntil jeg ble skilt i fjor, så var det familien, hobbybonde med sauedrift og jobb som tok tida mi. Siste halvåret har jeg spilt i klubb på Tynset, og tenkt å prøve meg i NM sammen med Nils Kåre.

- *Det var mange av oss som plutselig så et kjent fjes på nyhetene for noen år siden. Selv husker jeg at jeg ropte til*

fruen: "Han kjenner jeg !!" Jeg gir deg et stikkord: ULV

Jeg bodde der hvor ulven ikke skulle være, men hvor den likevel kom. Vi hadde unger i barnehagen der ulven passerte, og da ble det TV2 og Tabloid. I ettertid har ungene mine stått og sett ulven passere 100m fra seg mens de ventet på skolebussen. Selv har jeg kjørt bak en ulv som travet foran meg på veien.

Jeg kunne skrive mye om manglende norsk landbruks- og rovdyrpolitikk, men da dette er et bridgeblad skal jeg være kort. Problemet med rovdyr ligger hos Stortinget som ikke klarer å tenke langsiktig. Dermed ødelegges fremtidstroen og muligheten til å satse for de som kan tenke seg å drive med landbruk i rovdyrutsatte områder. Hvorfor kan ikke Stortinget kreve at sauebøndene skal begynne med potet, grønnsaker eller annen fremtidsrettet matproduksjon, og samtidig gi de den samme støtten som om de hadde fortsatt med sau? Distriktene trenger arbeidsplasser, og der er landbruket en viktig faktor. Da må de som skal starte der ha tro på fremtiden !

- *Har du overhode ikke spilt kort disse årene eller har du kanskje vært "skapbridger" ?*

Jeg har vært så heldig å være med i Ekspertklubben. I tillegg leser jeg bridge. Litt bridgespilling i Rendalen har det vært, men det er med skam å melde svært lite. Etter at jeg "pensjonerte" meg spilte jeg med Harald Nordby i 1.divisjon (som vi faktisk vant det året) Det er en av de morsomste helgene jeg har spilt kort. Vi startet i spill 1 med å melde vår egen farge til det kostet 1400, og deretter spilte vi

BRIDGE. Minimalt med system, men vi hadde en samkommunikasjon og "table-feeling" som var god.

- *Jeg tipper du som oss andre fra studiemiljøet i Trondheim på 80-tallet nå begynner å få voksne eller halv voksne barn. En gang bridgespiller – alltid bridgespiller. Er det ikke bridge å sammenligne med alkoholisme, en blir aldri avvent men en kan lære å leve tørrlagt? Du er på vei tilbake eller er årets NM-finale bare et blaff?*

Jeg har tenkt å prøve å spille mer aktivt fremover. Det er klart at det ga meg en inspirasjon at Norge vant VM, og det er jo rett og slett morsomt å spille. Det å slå en verdensmester er noe av det vi fleste av oss vil like. Jeg er også er påmeldt Møre og Romsdal sitt lag i 1.div til høsten sammen med Nils Kåre. Der vil nok se mer til meg i tiden framover.

- *Det er mye fokus på forgubbing i bridgen og at gamle hjemmet snart er det eneste stedet det spilles kort. Har*

du noen ideer om hvordan vi kan få opp interessen igjen?

Min erfaring med Sunndalsøra er at det er viktig med kurs, og på Tynset der jeg nå spiller er det også mange som spiller. Det må være sosialt, men skal vi få yngre med, må vi ikke spille for sent om kveldene. Det tror jeg skremmer en del vekk fra å begynne. I dag finnes jo dataspill på nettet som ungdommen bruker, og BBO kan jo være en innfallsvinkel her. Kanskje man skal ta med seg datamaskinen på kurs for ungdom?

- *Jeg kjenner han du spiller med i år ganske godt og vet hvilke ambisjoner han har. Noe annet enn pallplass er en skuffelse for deg også?*

Jeg har spilt mange NM og har vel nesten alle plasseringer fra 1-10. Klart jeg ønsker å vinne, men det er det også mange andre som gjør. Spiller vi feilfritt vinner vi. Noen feil kan vi gjøre og fortsatt vinne. Men så hardt som nivået er nå, er spørsmålet mer hvor mange feil motparten gjør mot oss. Skal en slå Tor og Geir må en ha litt flaks, men det holder med 0,1 poeng.

